

ring voor de niet-botanicus haast onontwarbaar zijn geworden. De heer VAN SOEST was zo bereidwillig enkele planten, waarop ik de wantsen in groten getale gevonden had, voor mij te determineren. Het bleken twee soorten te zijn, n.l. *Centaurea nigra* L. en een niet-zuivere vorm van *C. decipiens* Thuill. Het areaal van beide soorten blijkt in hoofdzaak beperkt te zijn tot West-Europa (inbegrepen West-Duitsland). Het ontbreken van de wants in West- en het voorkomen in Oost-Duitsland kan derhalve niet verklaard worden uit het voorkomen van de voedselplant. We zullen dus moeten aannemen dat *O. viridiflavus* niet monofaag op een enkele *Centaurea*-soort leeft, doch veeleer, dat deze wants binnen het geslacht *Centaurea* polyfaag is. De lacune in het verspreidingsgebied blijft voorlopig onverklaarbaar.

Een poging om iets van de biologie te weten te komen mislukte. Een 50-tal wantsen met de voedselplant in een terrarium gebracht bleek binnen 24 uur dood te zijn. Als bijzonderheid moet nog vermeld worden, dat *O. viridiflavus* bij aanraken een bijzonder aangename geur verspreidt, gelijkend op rijpe peren, een feit, dat reeds aan DOUGLAS en SCOTT bekend was. De verschijningstijd van het imago wordt door BUTLER opgegeven als Juli tot September. Ik kon evenwel eind-Augustus geen enkel exemplaar meer vinden. Op 25 Juli was het aantal ♂ ♂ sterk dominerend, op 1 Aug. was de verhouding der sexen ongeveer gelijk. Larven en nymphen werden op beide dagen weinig aangetroffen.

Tenslotte breng ik dank aan de heer A. MIDDELHOEK te Enschede, die de hierbij gereproduceerde fraaie tekeningen vervaardigde.

Literatuur

- BUTLER, E. A., 1923, A biology of the British Hemiptera-Heteroptera.
DOUGLAS, J. W. en SCOTT, J., 1865, The British Hemiptera I.
SAUNDERS, E., 1892, The Hemiptera-Heteroptera of the British Islands.
SOEST, J. L. VAN, 1947, *Centaurea* sectie *Jacea* en het voorkomen in Nederland, Ned. Kruidk. Arch. 54, 68—106.
STICHEL, W., 1925—1938, Illustrierte Bestimmungstabellen der Deutschen Wanzen. Nieuw- en St. Joosland (Walcheren), October 1950.

Onvolledige datering. Toen mij onlangs, in het Leids Museum, een aantal Odonata uit de coll.-ALBARDA onder ogen kwam, en ik verscheidene exemplaren vond, die gedateerd waren: 18-VI-'50 of 30-VII-'50, viel het mij in, dat, nu de 20ste eeuw gevorderd is tot het jaar 1950, deze etiketten alle aangevuld zouden moeten worden, om aan te geven dat de dieren in de 19e eeuw verzameld werden.

Deze gedachte brengt mij tot het uiten van een waarschuwing aan alle verzamelaars, die er prijs op stellen, hun collectie volledig te dateren. Wanneer geprepareerde insecten goed bewaard worden, kunnen ze de tand des tijds eeuwen lang weerstand bieden, en het is dus niet aan te nemen, dat men in de verre toekomst de ouderdom van zulke dieren ook maar op 100 jaar nauwkeurig zal kunnen schatten. De bedoelde Odonata zouden evengoed van 1750 kunnen dateren op grond van hun uiterlijk.

Het is mij niet bekend of de methode van ALBARDA onder de hedendaagse verzamelaars nog algemeen voorkomt, doch ik meende er goed aan te doen hen op het gevaar te wijzen, dat hierin schuilt.

K. LEMS, Kon. Wilhelminalaan 38, Leidschendam.